

CA
TE
BIL
D

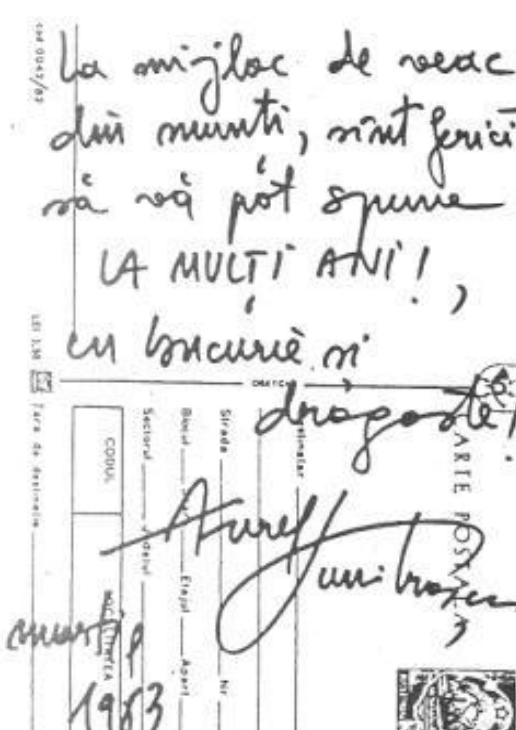

Nr. 3 1996

Revista Grupului Scolar "Mihail Sadoveanu" Borca-Neamt

La mijloc de veac,
dinti muneti, mint fericit
sa va pot spune
LA MULTI ANI!,
cu bucurie mi

40
PRIMA PROMOTIE

Din sumar:

- MEMENTO
- Scrisoare din Sankt-Petersburg
- Eveniment
- Con vorbiri duhovnicesti si nu numai ...
- EXPO '96
- Un gând de peste ocean
- Poesis
- AH!...
- MATEMATICA...
- Recorduri din cinema
- GLUME

"Încă și mai din adâncul vremii BORCA, cu diminetile care sunau cristalin, cu zilele înalte și luminoase, cu noptile care veneau din pădure ude, cu miros de ferigă..."

G. IBRĂILEANU - "Adela"

1956-1996

40 de ani de când prima promovare de absolvenți a ieșit pe porțile liceului ...

Corpul profesoral

Director	<i>Ioan Prada</i>	- profesor de matematică
Director adj.	<i>Vasile Codrescu</i>	- învățător
	<i>Elena Prada</i>	- profesoară de limba română
	<i>Cecilia Dragomirescu</i>	- profesoară de matematică
	<i>Eleonora Roman</i>	- profesoară de limba rusă
	<i>Elena Bizovi</i>	- profesoară de istorie
	<i>Alexandru Tăraru</i>	- profesor de fizică și chimie
	<i>Dumitru Maftei</i>	- profesor de biologie
	<i>Virginia Manea</i>	- profesoară dedesen
	<i>Remus Trofin</i>	- profesor de istorie
	<i>Vasile Florescu</i>	- profesor de educație fizică
	<i>Teodor Târu</i>	- profesor de matematică și lb. franceză
	<i>Ioan Leu</i>	- profesor de lb. rusă
	<i>Paraschiva Codrescu</i>	- secretară

Absolvenții

•	<i>Ababei Anastasia</i>	•	<i>Hritcu Elena</i>
•	<i>Alexandroaia Vasile</i>	•	<i>Iftimia Eugenia</i>
•	<i>Andries Emil</i>	•	<i>Mujdei Maria</i>
•	<i>Borsa Teodor</i>	•	<i>Muraru Elena</i>
•	<i>Brânzucă Teodor</i>	•	<i>Nistor Viorica</i>
•	<i>Buftea Ioan</i>	•	<i>Pantiru Eugenia</i>
•	<i>Bulai Viorica</i>	•	<i>Popa Gheorghe</i>
•	<i>Cojocaru Ana</i>	•	<i>Popoaia Ecaterina</i>
•	<i>Cojocaru Gavril</i>	•	<i>Scripcaru Elena</i>
•	<i>Cotârgăsanu Ilie</i>	•	<i>Serigeanu Elena</i>
•	<i>Cotârgăsanu Mihai</i>	•	<i>Spătaru Maria</i>
•	<i>Cretu Elena</i>	•	<i>Todea Maria</i>
•	<i>Diaconescu Elena</i>	•	<i>Tomescu Pantelimon</i>
•	<i>Dobrovici Doina</i>		
•	<i>Ferăstrăoanu Eugenia</i>		
•	<i>Gheorghiu Vasile</i>		

Din vechi izvoade reiese că domeniul Borca a aparținut Mănăstirii Slatina, fondată de Alexandru Lăpușneanu la 1561.

În valea Bistritei, cuprinsă între codri adânci și greu de străbătut și-au găsit adăpost românii ardeleni veniti în transhumanță sau alungati de nedreptățile sociale, precum și cei din susul Moldovei, nevoiți să fugă de sub ochiul legiuitorului.

Asa a fost întemeiată vatra satului Borca:

Scoala a apărut mai târziu, după circulara din 1853, trimisă de Departamentul instructiunii din Moldova, către 33 mari proprietari, rugându-i să deschidă scoli, iar trebuințele scolii precum și retributia învățătorilor să fie suportată de arendasi.

În această conjunctură este înfiintată prima scoală din Borca, în anul 1859, avându-l ca învățător pe Constantin Chirită. Desele petitii adresate de acesta ministrului, arată condițiile grele în care funcționau scolile și condiția precară a dascălilor. La 9 mai 1863 învățătorul Constantin Chirită scria: "Servesc guvernul, ocup un post de profesore, la care, în loc să fiu mândru și încântat de misia aceasta, eu nu am ce mânca."

O etapă nouă în viața scolilor apare odată cu promulgarea Legii Învățământului, în cadrul reformelor domnitorului A. I. Cuza, lege care prevedea reorganizarea scolilor și obligativitatea învățământului primar. România este astfel printre primele țări europene, după Suedia, Norvegia și Prusia, care adoptă o astfel de lege.

După anul 1884, când Borca trece în Administrația Domeniului Coroanei Regale, scolile primesc un sprijin substantial, prin grija administratorului general I. Kalinderu, cunoscut cărturar și om de cultură.

Este înfiintată biblioteca, ce avea în 1912, o mie nouă sute opt-sprezece volume, un atelier mecanic, altul de tâmplărie și unul pentru cusături, împletituri, broderie, crosetat.

Se putea vorbi și de o viață culturală, prin trupa de teatru a elevilor care a prezentat în 1898 piesa "Arvinte și Pepelea" de Vasile Alecsandri, iar în 1903 opereta "Printul Puff".

Primul război mondial transformă majoritatea scolilor în ruine, dar scoala din Borca rezistă, împlinind astăzi 137 de ani de existență aproape neîntreruptă.

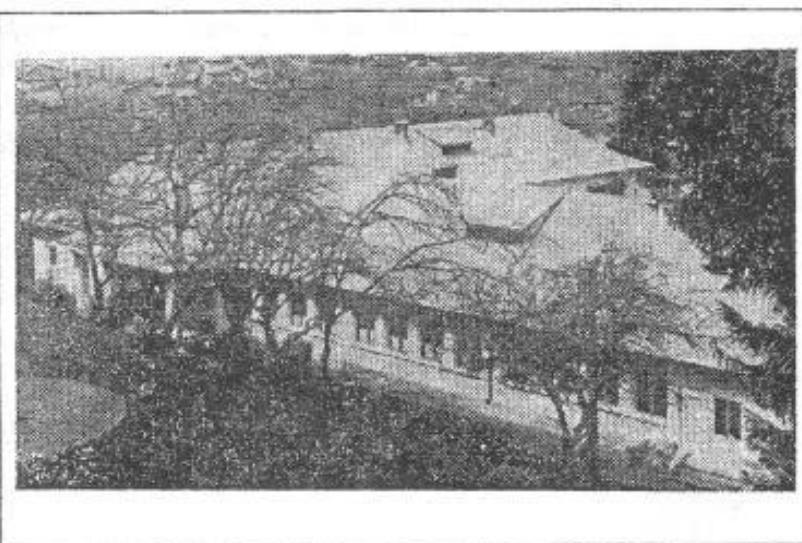
Un dascăl născut din inima locuitorilor, domnul învățător Vasile Codrescu, a gândit mai departe și a considerat că elevii de pe valea Bistritei merită o sansă în plus, astfel că după numeroase demersuri reușește, în septembrie 1953, să înfiinteze Scoala medie de 10 ani, devenită ulterior Liceul teoretic Borca, printre primele din actualul județ Neamț.

În scurt timp prestigiul acestui liceu depășeste granitele fostei regiuni Bacău și aceasta nu numai datorită fondului intelectual de calitate al copiilor, ci și calității dascălilor, oameni cu înaltă pregătire, cu aleasă cultură și mare dragoste pentru meserie.

Unii deveniseră incomozi pentru regim, astfel că repartitia lor la Liceul Borca semăna mai mult cu un exil. Așa au fost soții Emilia și Cicerone Gheorghiu, Haralambie Mihăilescu, Vultur Orăndeanu, Virgil Bârliba, Vasile Florea și alții.

Fiecare generație care a ieșit pe porțile acestui liceu a dat oameni de valoare.

Actualii elevi trebuie să constienteze faptul că sunt urmări unei faimoase tradiții pe care o pot continua și în nobila.

Este de-a dreptul emotionant să ne gândim la un om care și-a dedicat întreaga viață scolii.

Aplecarea omului spre mercantil există în intențiile fiecărui, dar când se remîntă în favoarea aproapelui, dintr-o dată ființa se înobilează. Să ce poate fi mai nobil, decât a invăța pe un copil alfabetul, a-i îndruma primii pasi în cunoastere, a-l urmări pe tot parcursul scolii, cu bucuria că a contribuit și el la succesele de mai târziu.

Vă recunoașteți, Domnule VASILE CODRESCU ?

La ceas aniversar îi urăm fostului dascăl și ctitor al scolii noastre, Domnul CODRESCU, un sincer "La mulți ani!", multumindu-i pentru tot.

DUPĂ 40 DE ANI...

"Avem clipă, avem raza, care tot mai tine încă", spunea Eminescu, iar eu încerc să mai adaug :avem de asemenea amintirea clielor trecute, chiar dacă ea datează de peste 40 de ani.

Scriu aceste rânduri cu gândul la doamna învățătoare ELENA OLARU, care acum, în prag de pensionare, își aminteste cu nostalgie și poate cu o lacrimă ascunsa de adolescenta de acum 40 de ani care ieșea de pe portile liceului nostru ca proaspătă absolventă.

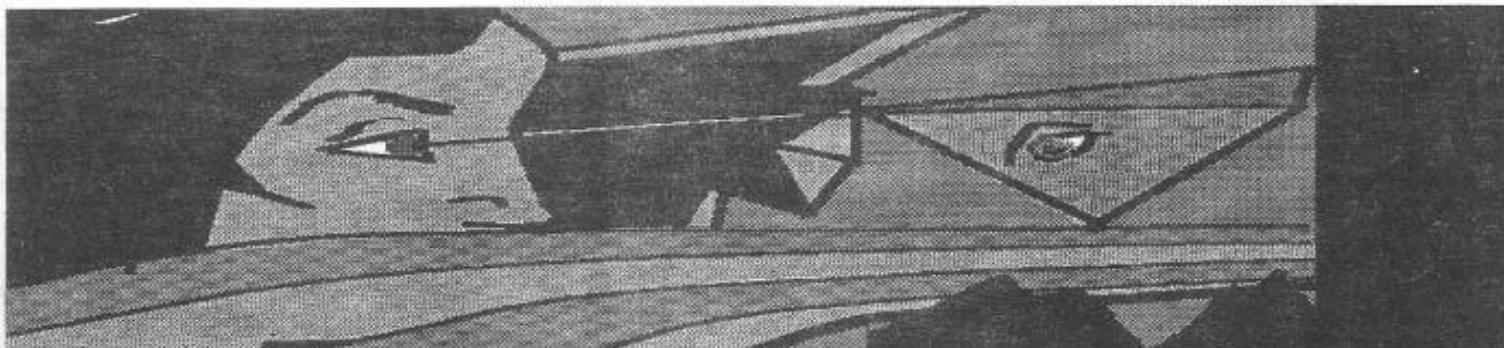
O fi privit atunci peste timp? S-o fi gândit oare că peste 40 de ani va plângе de emotie în fața amintirilor? Nu cred. Tineretea este prea năvalnică pentru a mai lăsa loc și meditației.

Eu cred că o parte din bunătatea și răbdarea pe care doamna ne-o arăta nouă, sufletelor pe care le îndrepta spre lumină, a dobândit-o aici, la liceul "MIHAIL SADOVEANU", din a cărei primă promovare face parte.

Mă îndrept acum cu recunoscere spre doamna mea învățătoare, care nu cu prea mulți ani în urmă îmi purta mâna peste rândurile ce așteptau să se umple cu litere. Probabil că dragostea pe care a stiut să ne-o arate nouă, elevilor, m-a îndemnat să-i urmez calea.

La ceas aniversar, nu pot să spun decât: să dea Domnul, doamnă învățătoare, să aveți în continuare o viață plină de zâmbet, fiindcă o meritati din plin.

Învățătoare Ana Bostan

ASA A FOST ÎNCEPUTUL

Îmi amintesc cu nostalgie de vremurile de început ale Liceului din Borca. Înființarea acestuia a atras elevi din tot cuprinsul fostului raion Ceahlău și chiar mai de departe.

Condițiile erau deosebit de grele, deoarece nu aveam suficient spațiu pentru învățământ, pentru cazare și nici suficienți profesori. Cu sprijinul Inspectoratului Scolar, prin persoana inspectorului sef, regretatul „Constantin Podoleanu”, au fost închiriate, de la Ocolul Silvic, clădiri pentru cantină și internat.

Micul colectiv didactic, în frunte cu domnul Vasile Codrescu, pe atunci director, s-a transformat într-un colectiv de maistri lemnari, tâmplari, croitori confectionând scaune, mese, lenjerie, deoarece doream să începem anul scolar în bune condiții.

Inspectoratul Scolar a detasat de la Colonia de copii din Tulghes pe următorii profesori: Prada Ioan (matematică), Prada Elena (lb. română), Târu Teodor (matematică și lb. franceză), Maftei Dumitru (biologie), Leu Ioan (lb. rusă). Domnul Prada Ioan a fost numit director, iar domnul Vasile Codrescu, director adjunct. Ulterior, au fost cooptați și doi învățători, eu, pentru educatie fizică și domnul Tăraru Alexandru, pentru fizică și chimie.

Comuna Borca nu era electrificată însă, dispuneam de un grup electrogen care făcea cu greu fată cerintelor locale. Deseori, elevii de la internat învățau la lumina lămpilor sau la cea a lumânărilor.

In anul 1954 a fost construit actualul local de scoala și s-au adăugat sase săli de clasă la localul vechi. Se făcea carte cu foarte multă seriozitate și exigentă, astfel că absolvenții Liceului Borca erau deja concurenți în centrele universitare Iasi, Bucuresti, Cluj unde erau admisi cu note mari. Unii au rămas acolo, fiind astăzi prestigioase cadre universitare, alții s-au întors pe plaiurile natale.

Mă bucur și sunt mândru să afirm că o parte din cadrele didactice care predau la Borca și în scolile de pe valea Bistritei sunt absolvenți ai liceului nostru. Aici au primit darul învățăturii și s-au întors să-l împărtășească vouă, elevilor de azi.

Învățător pensionar,
FLORESCU VASILE

Amintirile unei absolvente ...

Acum 40 de ani eram preocupati numai de învățătură.

Tin minte că eram atât de disciplinati încât, desigur, elevi în clasa a X-a, iesem de pe poarta liceului încolonati. Aveam un respect deosebit pentru profesori și oamenii din sat.

Nu vă închipuiți că trăiam într-o atmosferă cazonă. Nu! La seratele organizate în scoală am învățat să dansez prima dată tango. Îmi amintesc de domnul profesor Tăraru, care cântă la vioară și domnul profesor Trofin care cântă la acordeon.

Îmi mai amintesc de colega de bancă, Ana Cojocaru, al cărui fiu, Stejarel Cusmir este astăzi profesor de matematică.

40 de ani au trecut pe nesimtite și tare mi-ar plăcea să mă reîntâlnesc cu domnii profesori și elevi, despre care nu mai stiu nimic.

*EMILIA CABĂ,
fostă ANDRIES*

*“Lumea privită din multă
scrisorile fulgerate de ierburi
sau cu mulți oameni”*

*Aurel Dumitrescu - "Provincii românești"
(Biblioteca din Nord)*

"Muntii acestia mi-au dat o detasare cosmică. Dar și o singurătate împotriva căreia trăiesc și de care sunt în același timp îndrăgostit."

(Aurel Dumitrescu)

Scrisoare din Sankt-Petersburg, Rusia

“A fost o mare bucurie de a primi astăzi plăcute vesti de la învățanțul Liceu Borca, despre revista Dvs., deoarece în ultimii ani, cu excepția vizitelor mele în România, simt un mare deficit de informații din țară (nu mai primesc ziar, reviste, cărți). Criza economică a rupt multe legături cu țara.

Sentimentul apartenentei etnice și spirituale, dragostea de studiu și învățătură, ni s-au format acolo, în munti.

De cine? Creat de profesori ca d-l. Cicerone Gheorghiu, profesor de latină și director, ca D-l. V. Florea (istorie și științe sociale, diriginte), de d-l. Al. Tăranu (fizică, chimie, muzică, radiotelefuzie, conducere auto, etc.). As zice că lauda d-lui Florea prin clasa a X-a, a influențat foarte mult alegerea domeniului profesional, a drumului în viață, iar tânără absolventă a Sorbonei, domnisoara Malvina Kesișian, a reusit minunea să invete pe copilul de tânăr care erau vorbească franceza, astfel că astăzi pot tine cursuri în franceză la studenti.

Spiritul locului există și este bine definit de oamenii de la Borca, cum de exemplu au procedat părintii colegului meu de clasă, familia Gheorghe Bondar. Oameni de inimă, cu 11 copii, m-au luat și pe mine, al 12-lea, în ultima jumătate de an a clasei a XI-a, când directia scolii a fost săilită de organele de partid să-mi ia bursa exact la terminarea liceului din cauza refuzului tatălui de a intra la C.A.P. As vrea și pe această cale să multumesc încă o dată familiei Bondar și fostului coleg și bun amic, Gică Bondar, care apoi a fost profesor la liceul pe care l-a terminat. Cât priveste "povestea vietii", aceasta necesită încă multe reflectii și poate fi un fir al viitoarei colaborări. În 1961 am fost admis cu bursă la Facultatea de Istorie - Filozofie a Universității Iași, iar după un an am fost trimis la studii în străinătate și fără drept de alegere, în fostă URSS. Am ales orașul Leningrad, fiindcă la Moscova nu mai erau locuri.

Deci, din 1962 am studiat la Facultatea de Filozofie a Universității de aici și după cinci ani de studii în alt mediu, cultural, limbă, am obținut diploma de profesor de filozofie, cu o lucrare în filozofie a lui Bergson. Dar la venirea în țară am devenit profesor suplinitor de istorie la Scoala de 8 ani din com. Gircina, jud. Neamț.

10 iunie 1996

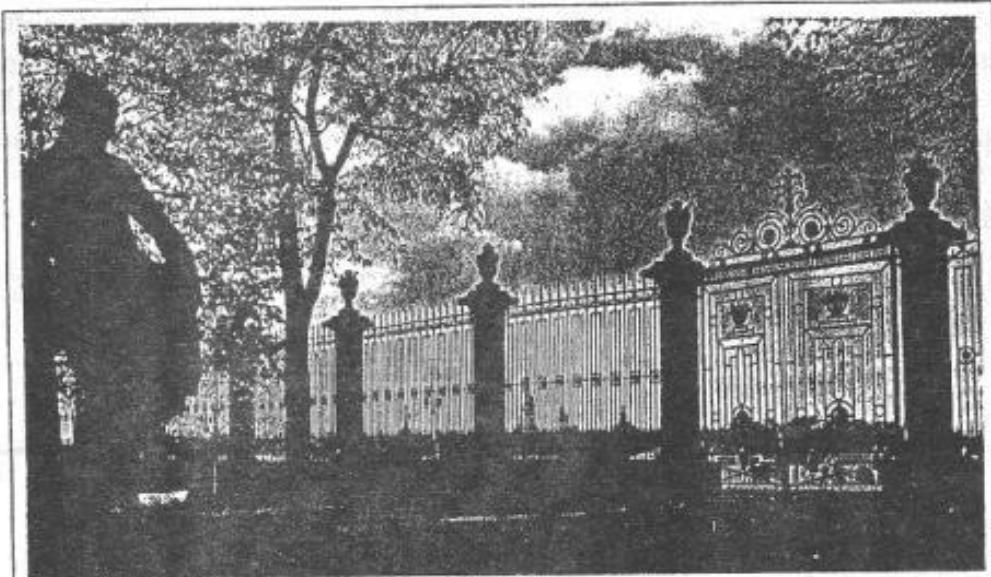
Cauza - simplă: încăpătânarea Tânărului absolvent de a se căsători cu fata tubită, dar de altă cetățenie. Datorită căsătoriei fizul vietii a devenit ne-traditional: am revenit la dragostea mea, deci la Leningrad. În 1968, cu aprobatia de căsătorie și ne-am căsătorit după o asteptare de 3 ani. Am hotărât să continuu studiile aici, deși era deja clar că nu voi putea lucra în România. Dar și aici 2 ani am fost fără post și nevoit să locuiesc departe de Tânără soție. În sfârșit, obținând cetățenia, în 1971, revin și devin cercetător la Institutul de Filosofie al Academiei de Științe, filiala Leningrad.

Cinci ani mai târziu am sustinut prima teză de doctorat în etică, apoi îmi apare prima carte, peste 2 ani devin conferențiar la catedra de științe sociale a Institutului unde lucrez și acum, iar după susținerea tezei de doctor-docent în știință, în 1988, devin din 1990, la 46 de ani, profesor universitar, predând sociologie, etica, politologie.

Autor a două monografii, a unor manuale, dedic timp și culturii românești, câteva publicații fiind consacrate eticii, esteticii și sociologiei românești. Sunt ales membru a trei consiliuști științifici de acordare a titlului de doctor și doctor-docent, autor a peste 70 de lucrări științifice.

Tinerei generații a Neamțului i-as dori dori să fie mandră că învăță la o școală cu asemenea tradiții și realizări și dacă se poate, să retină ideea că doar cunoștințele, pregătirea, sunt adevăratul capital personal, și nu poziția socială sau banii fac pe om să fie de valoare.

Cu stimă, Mircea (Mihai) Lazăr,
profesor universitar, doctor-docent,
șef de catedră-adjunct la Institutul de
Hidrometeorologie din Sankt-Petersburg, Russia >>

ЛЕНИНГРАД. Решетка Летнего сада

EVENIMENT

In zilele de 8 si 9 mai 1996 , la liceul nostru s-a produs fericita întâlnire a promotiei de acum 25 de ani .

Profesori si elevi , într-o atmosferă de mare încârcătură emotională , si-au depănat amintiri dragi lor .

Cu această ocazie , domnul profesor George Tigău a facut un apel de suflet pentru sprijinirea liceului de către cei care pot să o facă . Folosind principiul pedagogic al "exemplului personal " atât dumnealui cât și unul din absolvenți au făcut o importantă donație bibliotecii scolii , asa cum reiese și din procesul verbal incheiat cu prilejul acestui act de cultură :

Parcă mai ieri

Parcă mai ieri urcam in poiana luminată .
Parcă mai ieri ne pregăteam să înfruntăm viitorul .
Poate atunci nu stiam că viitorul e azi .
Astăzi nu mai e nevoie să ne sufle cineva ,
Astăzi auzim , astăzi facem .
Astăzi ne-am întâlnit ca să vădem cât de mari suntem .
Azi ne împlinim .
Azi este opt iunie , 1996 , și este o vreme pe cinste .
Azi am văzut că alătării a fost ieri .
Alătării a fost opt iunie 1971 .
Chiar dacă azi mai erau câteva bănci goale , am fost toti .
Azi am văzut că totul este făcut de noi .
Stim acum că dacă mâine va fi ca azi , noi toti vom spune
"PARCĂ MAI IERI ..." .
Mâine va fi opt iunie 2001 , opt iunie 2006 , opt iunie ...

Vasile Cojocaru ,
conferentiar dr. ing.
Universitatea Tehnică " GH . ASACHI " Iasi

AMINTIRI DE LA SCOALA DIN BORCA

"Revenit acasă am citit mai atent publicatia <<Biblioteca din Nord>>. Este o initiativă bună, lăudabilă. Sincere felicitări tuturor celor care contribuie la realizarea ei. Ceea ce faceti este frumos, deci continuati."

Așa își începe scrisoarea domnul Constantin Cojocaru, născut în satul Lunca, comuna Borca, absolvent al liceului nostru, promovat 1957.

Cine este domnul Constantin Cojocaru?

"FOST : Absolvent al Gimnaziului Unic Borca
Absolvent al Scolii Medii Mixte Borca
Plută pe Bistrița și afluenți
Absolvent al Facultății de Istorie Filozofie Iași
Asistent universitar la I.M.F. Tg. Mureș
Diplomat în Ministerul Afacerilor Externe, din care 7 ani
vice-consul la Ambasada României din Paris

ACTUALMENTE : Seful Serviciului Promovare - Cooperare din cel
mai mare tour operator din România - O.N.T. CARPATI

PERSPECTIVE : Tânără sperantă a literaturii române și universale cu
debutul și sfârșitul carierei literare în nr. 3 al revistei
<< BIBLIOTECA DIN NORD >>, publicația liceenilor
din Borca.

Pensionarea și retragerea la ferma privată din
Provita de Sus - Prahova.

Aveti cu acest prilej și un curriculum vitae al "celebrului" autor.

O vizită după aproape 50 de ani la scoala unde mi-am început pregătirea pentru viată mi-a răscolit o serie întreagă de amintiri; amintiri despre profesori, colegi, oameni, fapte, întâmplări. Un întreg film îmi trece prin memorie. Sigur, de primii care-mi aduc aminte sunt profesorii, acei arhitecti ai sufletului fraged de copil, care pe lângă cunoștințele de specialitate, cu răbdare, perseverență și foarte mult entuziasm, mi-au îndrumat primii pasi în hătisul multiplelor posibilități care mi se deschideau atunci în fată.

Din galeria acestora, cel căruia îi voi fi vesnic recunoscător este domnul Vasile Coărescu, primul și cel mai important profesor al meu de limbă română. Acest Domn TRANDAFIR din Borca a făcut din mine, în numai 3 ani scolari, dintr-un Trăsnea lui Creangă, un cunoscător perfect al limbii române, capabil atunci să întrețină o discutie academică cu orice lingvist în probleme de specialitate. Si în ce condiții am învățat eu gramatica limbii române ?

În condițiile în care noi elevii nu stiam ce este acela manual, când învățam numai după notite scrise pe maculatoare care erau de fapt registre vechi găsite pe la Ocolul Silvic sau prin podul Primăriei.

Textele pentru analizele gramaticale le extrăgeam din săptămânalul ALBINA. Timp de două săptămâni foloseam pentru analize morfologice și sintactice articolele din această publicatie, după care cumpăram un număr nou pentru a-l diseca pe toate părțile.

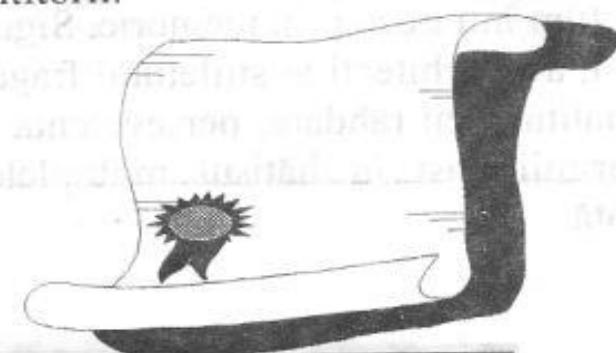
Dar NENICU, domnul Alexandru Tăranu, primul meu profesor de fizică și chimie ? Mereu bine dispus, vesnic cu zâmbetul pe buze, era o plăcere să-i asculti lectiile, sfaturile părintesti sau ironiile fine. Ne ieșeau ochii din cap ca la melci privind la experiențele de fizică sau chimie pe care le făcea în clasă - de laborator nici vorbă în acei ani - la rudimentare aparate electrice sau în cele câteva eprubete ciobite de care dispunea scoala în acele vremi.

L-as putea uita vreodată pe domnul Vasile Florescu, profesorul meu de matematici ? Categoric nu și asta nu pentru un 3 cu care m-a procopsit în catalog - luat nu pentru nestiintă, ci pentru că m-a prins cu tema nescrisă.

Domnul profesor Florescu m-a făcut să înțeleg atunci matematicile, să-mi placă chiar această disciplină. Îmi aduc aminte cât de uimit eram când ne-a explicat primele noțiuni de algebră, etimologia numelui, primele ecuații, cu câtă voluptate rezolvam ecuațiile sau sistemele de ecuații cu una sau mai multe necunoscute.

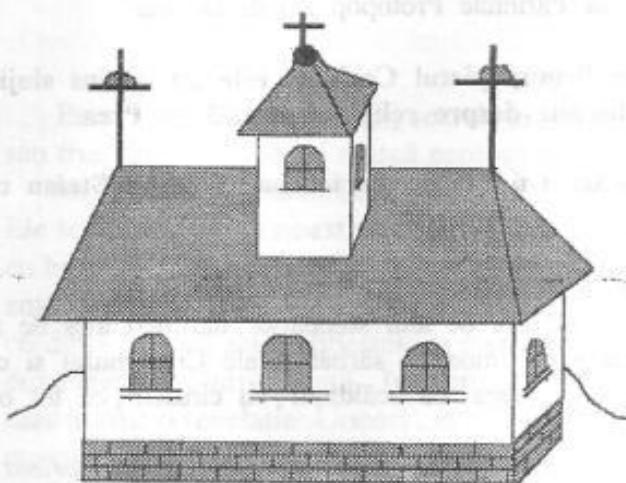
Păcat că această voluptate nu a rezistat timpului și nu numai atât, dar mai târziu s-a transformat în reversul ei, motiv de cosmaruri.

Mă opresc aici cu amintirile, deoarece n-as dori să plăcătisesc cititorii.

Costică Cojocaru "

CONVORBIRI DUHOVNICESTI SI NU NUMAI...

"FĂRĂ IERTARE SI BLÂNDETE NIMIC NU EXISTĂ"

PÂRINTELE STEFAN

— Întâlnirea cu Pârintele Stefan de la Schitul Petru - Vodă, a generat o ieșire din timpul "zilniciei noastre", o adevărată (și mult așteptată) sărbătoare a spiritului.

De ce învățăm, de ce actionăm, cum folosim știința sau care este sensul vietii noastre au fost câteva din întrebările la care Pârintele Stefan și-a propus să răspundă.

De ce trebuie să învățăm?

"Ca să putem comunica", a fost răspunsul unei fetite de 12 ani. Pentru că numai în stare de comunicare (și comuniune) cu semenii nostri ne putem regăsi și cunoaște. Fără îndoială, comunicarea între oameni este funcția primordială a limbajului. Însă orice informație trebuie să aibă o anumită structură și încărcătură.

Esențialul informației este comunicarea eficace a unei structuri. Opusul comunicării, al informării este entropia (legea care arată gradul de destrucțare a unui sistem). Informația este trecerea de la omogenitate ediferentiată la o structură specifică. Entropia este, dimpotrivă, o destrucțare, o dezorganizare, o întoarcere la omogen. Fără mișcare totul este mort. Timpul pentru noi este măsura entropiei. Dacă îmi scriu numele pe nisip comunic o informație și în același timp dau o formă, o structură acestui nisip. Dar vântul sterge imediat această structură, distrugă informația, nisipul se omogenizează. Acest proces care distrugă informația e asemănător entropiei.

Computerul reprezintă o luptă împotriva mortii, dar este și una din cele mai mari ispite, pentru că dă puteri mari omului. Si aici este pericolul, pentru că omul nu mai caută să cunoască pentru propria-i împlinire (ca Om), ci pentru a avea putere și pentru a demonstra.

Știința trebuie să vină din credință, pentru cunoasterea lui DUMNEZEU, și nu din dorințe egoiste, egocentrice și trebuie să stim că orice instrument, poate să ne fie mântuire sau nu. Omul trebuie să iasă din el însuși.

Împlinirea autentică a omului se realizează în relație cu DUMNEZEU și lumea, prin ADEVĂR și IUBIRE.

Ce trebuie să ne unească? IUBIREA, GRIJA DE APROAPELE.

Să învățăm să fim uniti și să ne ajutăm unii pe alții. Si să învățăm să iertăm, căci fără iertare și blândețe, nu există nimic.

CONSEMNĂM...

Vineri, 7 iunie, la biserică din satul Borca, a avut loc o slujbă misionară la care au participat nouă preoți printre care și Pârintele Protopop Mihai Damian de la Ceahlău.

Emotionant a fost Te Deum - ul închinat fostilor elevi și profesori ai liceului.

Cuvântul Domnului Directoarei Maria Lungu cu privire la istoricul liceului ne-a reamintit numele numeroaselor personalități care și-au început studiile pe băncile scolii din Borca.

La sfârșitul slujbei a avut loc un interesant dialog între preoți și enoriași, despre faptele bune, despre greșelă din nestiință sau fără voie, despre atitudinea pe care un creștin trebuie să o aibă față de necredinciosi sau față de cei de altă confesiune și despre iertare.

Ca încheiere, s-a rostit o rugăciune pentru reușita la examene a actualilor absolvenți.

Pe tot parcursul slujbei biserică a răsunat de glasurile tinere ale elevilor nostri, îndrumati de doamna profesoară Maria Afloarei.

RELIGIA SI SCOALA

interviu cu Părintele Protopop Mihai Damian

Prea Cucernicul Părinte Protopop Mihai Damian , de la Protopopiatul Ceahlău , este un distins slujitor al altarului.De mai multă vreme am lăsat neterminată o discutie despre religie si scoala cu Prea Cucernicia Sa.

Bunul Dumnezeu a rânduit ca astăzi , 2 iulie , în ziua prăznuirii Binecredinciosului Voievod Stefan cel Mare si Sfânt , să încheiem această discutie.

-*Prea Cucernice Părinte Protopop , aveți nostalgia anilor de scoală ?*

-Cine nu are-nostalgia-anilor de scoală ? Mi-aduc aminte cu placere de anii studentiei , dar mai ales de anii în care am fost elev ; ani de învățatură , dar și ani de vacanță , cu frumoasele sărbători ale Crăciunului și cu Sfintele Sărbători ale Învierii Domnului .Au fost anii copilăriei , cu joaca , cu scăldatul , cu ciresele , cu tot ce a fost mai frumos !

-*Ce sentimente v-au încercat când ati predat pentru prima dată religia , când ati intrat pentru prima dată într-o sală de clasă predând religia , deoarece stim că după 1990 s-a reintrodus religia în scoala ?*

-Emotii mari , cu atât mai mult cu cât eu nu am prins religia în scoala și deci , n-am început anul scolar cu "Doamne - ajută " decât la seminar .

Când m-am prezentat la prima oră de religie am constatat o anumită retinere din partea unor profesori .Dar timpul și munca pe care am depus-o , i-au convins că preotul și profesorul au același tel : sunt luminătorii satului și ai poporului român .Curiozitatea de început a copiilor s-a transformat în afectiune și interes de a afla cât mai mult și mai frumos despre "Doamne-Doamne".

-*Considerați necesară și credeti că în viitor se va introduce religia și la clasele IX - XII ?*

-Avem toată nădejdea că în viitor se va realiza acest lucru .Ce este de tratat astăzi din punct de vedere moral , se va realiza numai prin religie .Românul spune clar: "Ai grijă că te vede Dumnezeu". Va fi o desăvârsire , o împlinire , introducerea religiei și la aceste clase .Suntem ortodoci declarati în proporție de 87% , deci o majoritate covârșitoare .B.O.R. , prin slujitorii ei militează pentru introducerea religiei și la clasele IX - XII .Doar în felul acesta vom crește generații cu respect față de părinti și cu frică de Dumnezeu .Ce am pus noi în locul religiei timp de 50 de ani ?Nimic .Omul devenise un simplu instrument .Doar redevenind creștini , români vor fi la ei acasă .Se spunea înainte "măi române , măi creștine ".Iar când spunea "măi creștine" , înțelegea "ortodoxule" , nu , "baptistule" și nici "iehovistule".

-*Părinte Protopop , având în vedere deosebita experiență pastorală a dumneavoastră , ca și anii în care ati predat , ce calități recomandati celui care predă religia ?*

-O foarte bună pregătire .Să-i facă pe copii să vină din multă dragoste , să-si dorească să dureze cât mai mult ora de religie .Este o dorință arzătoare a mea , ca pe băncile elevilor să se găsească manuale de religie .

La clasele I-IV s-a reusit acest lucru .La clasa a V-a , am dori ca elevii să aibă "Mica Biblie" , la fel și la clasa a VI-a .

La clasa a VII-a as recomanda "Cele sapte cărti de religie" , iar pentru clasa a VIII-a , "Învățatura de credință ortodoxă".

Trebuie să înțelegem un lucru : ortodoxia nu este nici teorie , nici filosofie .Este trăire , este viață în Hristos și Duhul Sfânt !

-*Vă mulțumesc Prea Cucernice Părinte Protopop .*

-Doamne-ajută .

A consemnat , profesor Cătălin Cosulă

BISERICĂ , SECTĂ , CE DIFERENTĂ ?

Pentru a-si atrage adepti , sectele intind diferite capcane sau folosesc măsti care pot răspunde aspiratiilor sau frustrărilor noastre (masă ecologică , culturală , medicală , științifică și chiar religioasă).

Nici ratiunea , nici inteligenta și nici acumularea de cultura nu ne apără în totalitate de pericolul sectelor . Ele solicită emotiile noastre se adresează inconștientului nostru arhaic și exercită o fascinatie de același tip cu hipnoza . Atunci poti crede orice și pe oricine . Sectele propun experiente spirituale scurte , facili , emotionale . Vă propun să-l întâlniți pe Dumnezeu imediat și nu au respect pentru libertatea individuală . Or , credința este un act de libertate și responsabilitate . Nu-l poti impune pe Dumnezeu și nici nu-l poti cunoaște după trei lectii într-o sectă . În secte există aproape întotdeauna un personaj central , o ființă exceptională care a avut o revelație . Uneori , el a fost în contact cu extraterestrii , după spusele sale . Alteori , datorită cunoștințelor sale enciclopedice de medium , predicatorul și-a cîștigat puterea de a prezice viitorul sau de a vindeca sufletele bolnave . Este seducător , cultivat și pare să aibă răspuns la orice problemă . Sectele ridică o barieră între ele și restul lumii . Membrii săi sunt convinsi că detin informații de excepție , ca de exemplu data sfîrșitului lumii sau reteta fericirii vesnice . Cei din exterior pot beneficia de toate acestea cu condiția să intre în grup . Multi tineri , astăzi , nu au primit nici o cultură religioasă , nu au nici un reper . Confruntati cu îndoială , boala , esecul , ei sunt adesea dezarmati și , din pacate , secta este prima care le aduce falsele răspunsuri la adevărările lor întrebări .

Traducere din "PHOSPHORE"

* * * * *

O simplă privire aruncată asupra procesului nostru de tranzitie scoate în evidență îngrijorătorul fapt al asaltului pe care diferite asociații , publicații , secte și personaje îl exercită împotriva Bisericii Ortodoxe Române străbune .

Atacul direct sau indirect asupra religiei crestine și Bisericii naționale îl duc de pe pozitii materialiste , agnostice sau preluând practici și filozofii indo-asiatice , pe care încearcă să le amalgameze cu creștinismul .

Astfel , și la noi , pe frumoasa Vale a Bistritei , două vârfuri de munte legendare , Rarău și Ceahlău , sunt întinate de " apostoli vicleni " , lucrători minciunosi care iau chip de apostoli ai lui Hristos .

La Rarău , lângă vestitele " Pietrele Doamnei " , atrage atenția o bizară apariție , având ca " specialitate " gastronomia metafizică inițiată de un fost instalator de calorifere ce și-a descoperit brusc vocații metafizice .

Miscarea propune un program de alimentație naturistă . Având nuclee de adepti în toată țara , ideile sectei par a fi scoase dintr-un manual de satanism .

Miscarea este cunoscută sub denumirea de ELTA . Mai aproape de noi , la Durău , o altă miscare , sub masă terapiilor naturist-yogine , pune pe tapet apariția aici a sectei AUM , miscare împotriva căreia au intervenit cu promptitudine Mitropolia Moldovei și Bucovinei și autoritățile de stat .

Toate aceste miscări , ca și prozelitismul neoprotestant colportează idei străine de cultura și credința unui popor , născut creștin și plămădit în spiritualitatea Bizantului . Ele sunt adresate în special tinerilor , profitându-se de criza pe care o traversează societatea de astăzi .

preot Nicolae Cojocaru

EXPO '96

Expozitia de desene si fotografie vernisata in scoala noastră a fost dedicată atât Zilei Copilului cât și Jubileului celor 40 de ani.

Au expus prescolari, scolarii mici si mari din toate scolile comunei, precum si Ovidiu Muraru, fost elev al Scolii Borca, astazi student. Iată câteva din impesiile consemnante de vizitatori :

"M-au fascinat picturile elevii Andries Vasilica si sper că ea va deveni o mare pictorită."

(N.R. - Vasilica a devenit, deja, elevă a Liceului de Artă din Piatra Neamț. Îi dorim succes .)

"O admiratie aparte o am pentru pictura studentului Ovidiu Muraru.

În ea văd exuberanță si în același timp forță specifică, unică prin gestualitate, aceasta datorită faptului că, în tablourile lui, singura scăpare din piramida durerilor si grijilor lumestri este acea pată albă, care reprezintă divinitatea însăși."

"Mi-au plăcut foarte mult toate desenele, mai ales cele ale micilor copii."

*"Ca si revista scolii, expoziția de la Borca este un lucru plăcut.
Mi-au plăcut în mod deosebit lucrările elevii Andries Vasilica si ale doamnei Cojocaru Maria."*

"A fost extraordinară. Felicitări"

"M-am îndrăgostit de această scoală imediat ce am cunoscut locul si oamenii - dascăli si elevi, deopotrivă - mi-au pătruns în gând si-n inimă, bucurându-mă. Sunt profund impresionat de dorinta celor de aici de A FACE si nu oricum, ci BINE si mai ales DEOSEBIT.

Sunt deosebite desenele elevilor - cu o notă de excelentă pentru lucrările Vasilicăi Andries, sunt frumoase tablourile lucrate de copiii condusi de doamna educatoare Maria Cojocaru, sunt pline de semnificatii fotografiile fostului elev al scolii, Ovidiu Muraru, este întâi MERITUOASĂ (pentru că este) si apoi, plină de SENSIBILITATE revista "Biblioteca din Nord". Toate aceste "amprente" ale scolii din Borca îi conferă acesteia personalitate si, în timp, sunt convins, NUME.

Nu căutați politete în aceste rânduri; această scoală poate cucerî pe oricine are ochi să vadă."

(Dr. ing. Mircea Pop - Presedintele Comisiei de Bacalaureat - iunie 1996)

*"Frumos a fost acest lăcas de cultură, frumos a rămas si frumos va fi.
Asta o spun eu, Ion Radu, fost elev de acum 25 de ani ."*

Piatra Neamț ~ 24 mai - 15 iunie

Elevii claselor V -VIII ale Grupului Scolar din Borca au participat cu 20 de desene la Expozitia Județeană vernisată în cadrul scolii nr. 12 .

OVIDIU MURARU

Născut la 28 aprilie 1971, la Borca. Student la Academia de Arte Vizuale Cluj-Napoca. Participări expoziționale internaționale: Amsterdam, Drezda, Tokio, Oberhausen-Germania, Pornești-Franta și naționale: București, Cluj-Napoca, Oradea, Bacău, Râmnicu-Vâlcea.

În 1995 două premii, Azo Art și Argus Vision. Ovidiu Muraru este un mare neliniștit și însigurat, dar acestea sunt virturile artistului. Avantajele lui artistice il poartă prin culturile de lume cele mai cunoscute și mai umile, surprinzând esențialul cu discretie și dându-i sens.

Lucrând cu mijloace reduse, în condiții triste și mizerabile, Ovidiu Muraru descoperă miracolul în banalitatea aparentă.

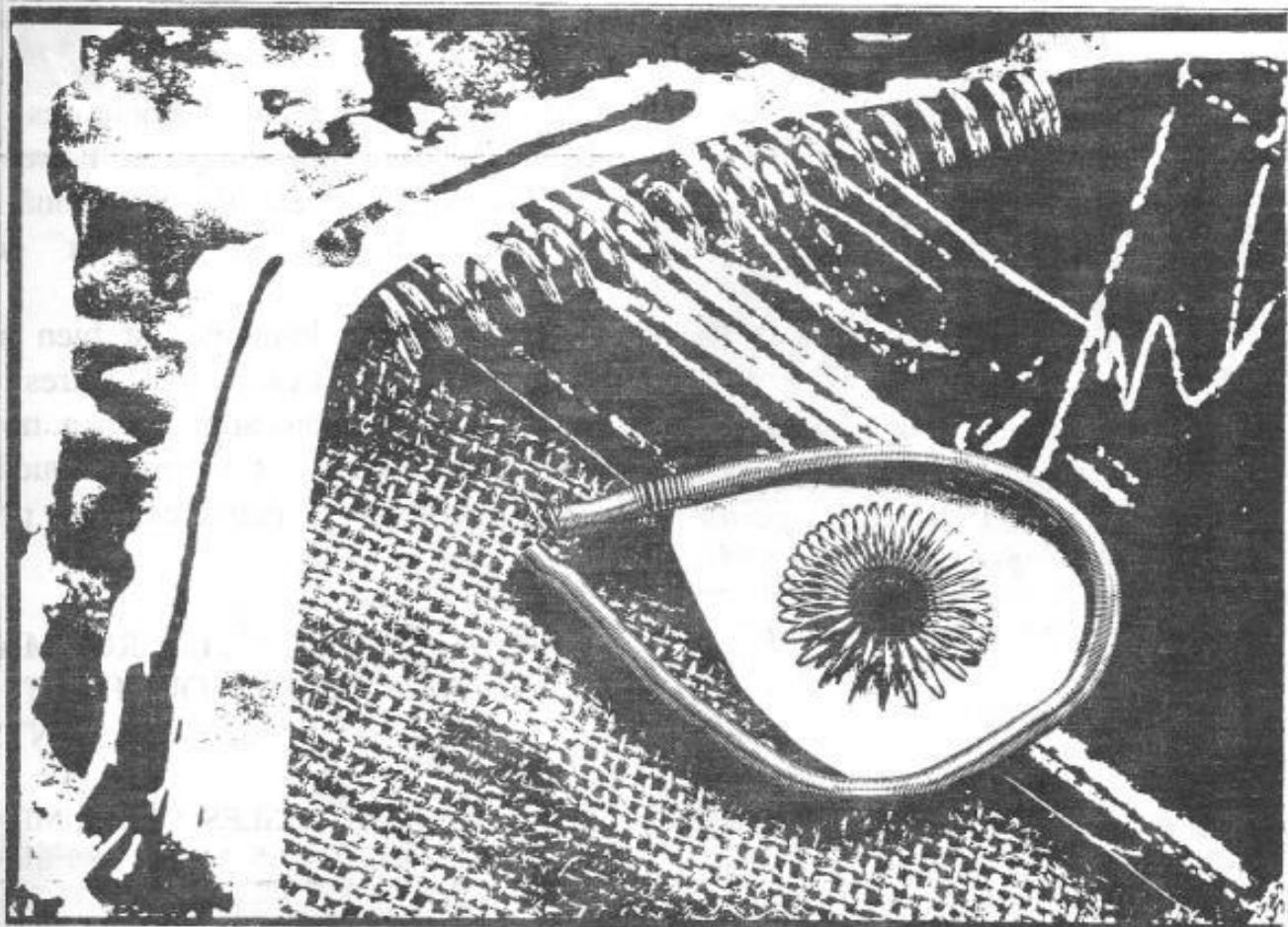
A face arta vizuală însemnată a avea o viziune mistică, în principiu interioară, secretă, asupra imaginii picturale.

Artistii, ca și teologii, au căutat un limbaj figurativ în exprimarea lor.

Se poate vorbi despre un limbaj al imaginii artistice, pe care îl dorim lui Ovidiu Muraru în continuă perfecționare. Perseverent cum este, va reuși să ne mai încânte privirile și de acum încolo.

Mâinile fie-i binecuvântate! Vorba poetului: "...poate pentru neterminarea noastră ne-au fost date mâinile".

Iolanda Lupescu

"Autoportret" - fotografie alb-negru, Cluj-Napoca 1994

AGROTURISMUL , UN

VIITOR AL COMUNEI BORCA ?

Pitorescul si farmecul timuturilor văii Bistrița au atras, în luna aprilie a acestui an , un grup de tineri turisti francezi , ei fiind printre primii beneficiari ai agroturismului din comuna noastră . Iată câteva din impresiile lor vis -a-vis de acest sejur:

" Ceea ce m-a impresionat, a fost- primirea călduroasă a oamenilor, frumusetea și autenticitatea locurilor precum și faptul că în România mai poti vedea animale. Caii, de exemplu, nu mai există pe străzile din Franta, de 45 de ani."

(Sophie , Corsica)

"Am venit tocmai din Franta pentru a vedea cocosii de munte , dar am rămas surprinsă să aflăm că majoritatea locuitorilor din Borca nu i-au văzut niciodată. "

(Patrick , Corsica)

"Am urcat pe creștele muntelor , de unde am admirat priveliști încântătoare; timp de o săptămână linistea nu ne-a fost tulburată nici măcar de zgomotul unui avion. Am fost doar puțin socata să ne conducă peste tot oameni înarmati (pădurari). Un ghid ar fi fost mai placut."

(Pierre , Nyons)

"Am văzut multe urme de urși , lupi , cerbi . Cred că ar trebui să fiți conștienți , de comoriile pe care le aveți aici și să faceti mai mult pentru a le păstra și proteja .Noi am parcurs 3-4000 de km, am cheltuit bani și timp pentru a putea vedea toate acestea care la noi nu mai există. "

(Joël , Grenoble)

"Nu vrem să vă dăm lectii , dar cred că la Borca s-ar putea practica un turism sportiv , cu piste turistice pentru VTT (véla tout terrain) , plimbări pe jos , iar dacă confortul la stână s-ar ameliora , turistii ar putea dormi aici.

Sunt multe locuri frumoase la Borca , dar pentru a atrage turistii, trebuie să faceti mai multă publicitate (pliante , hărți cu trasee turistice, ilustrate etc .)

(Gisèle , Corsica)

" Je suis touchee par l'amour des Roumains pour notre pays et notre langue.

Alors que je bafouille un "bună ziua" , je suis éclaboussée de "bonjour" de tous côtés .

Notre amitié lointaine est bien plus authentique que beaucoup d'autres. Nous nous écrivons, nous apprenons à nous connaître les uns les autres et quelle joie de nous retrouver quand cela est possible !

**MON TOUT EST ... LA ROUMANIE,
CE PAYS SI TOUCHANT ET
ACCUEILLANT .**

**SENTIMENTS DIFFICILES A EXPRIMER-STOP
SURTOUT DIFFICILES A SE RAPPELER-STOP
BIEN AMUSE QUAND MEME - STOP -
REVIENDRAI QUAND FOIS EN ETAT -STOP.**

UN GÂND DE PESTE OCEAN

Hello , my friend !

În luna mai a fiecărui an, în S.U.A. se sărbătorește Memorial Day , un week-end mai lung în memoria celor ce s-au jertfit în război .

Cu acest prilej am făcut o călătorie prin statul Michigan , în care de altfel locuim , stat scăldat de patru dintre cele cinci lacuri cunoscute sub numele de Great Lakes .

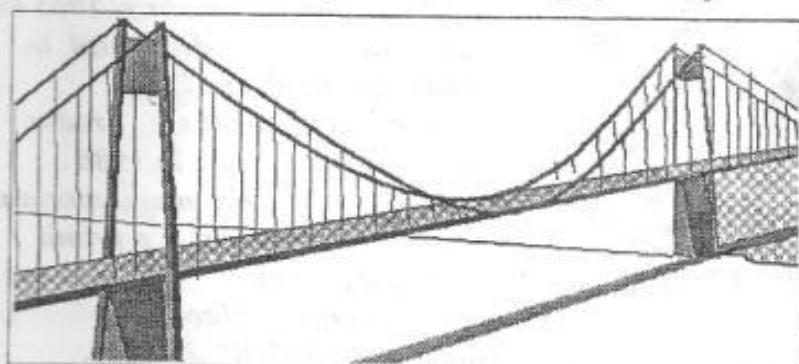
Vă relatez câte ceva despre cele mai importante puncte de atracție turistică pe care le-am vizitat .

Insula Mackinak , în peisajul căreia a fost turnat filmul "Undeva , cândva" cu Cristofer Reeve și Jane Seymour , este considerată cel mai istoric loc din Michigan . În 1670 insula a fost locuită de indieni , dar odată cu venirea colonizatorilor , ei au fost obligați să "doneze" acest teritoriu în schimbul promisiunii de a fi lăsați să locuiască în continuare pe pământurile strămoșesti . În 1779 este înăltat Fortul Mackinak . Încă din 1896 pe insulă nu se circulă decât cu trăsura , bicicleta sau cu piciorul . Există doar trei mașini : politia , salvarea și pompierii . Iarna sunt permise snowmobilele (sănii cu motor) , care traversează apa înghețată a lacului până în orașul Mackinac de pe continent .

Mackinac Bridge - cel mai lung pod suspendat din lume - are o lungime de 5 mile (~ 8 km .)

și se ridică deasupra apei cu 150 m. El face legătura cu Upper Peninsula .

Din octombrie până în mai circulația este interzisă datorită vremii nefavorabile . Într-o singură zi pe an , de Labor Day , poate fi trecut cu piciorul , moment în care aici vin foarte mulți turisti .

doar 30 m , dar apa este de culoare maronie , datorită răsinii acumulată din mlaștinile și pădurile virgine din zonă . În aer plutesc un miros plăcut de răsină .

Cascadele Tahquamenon Superior si Inferior

nu au o înălțime prea mare ,

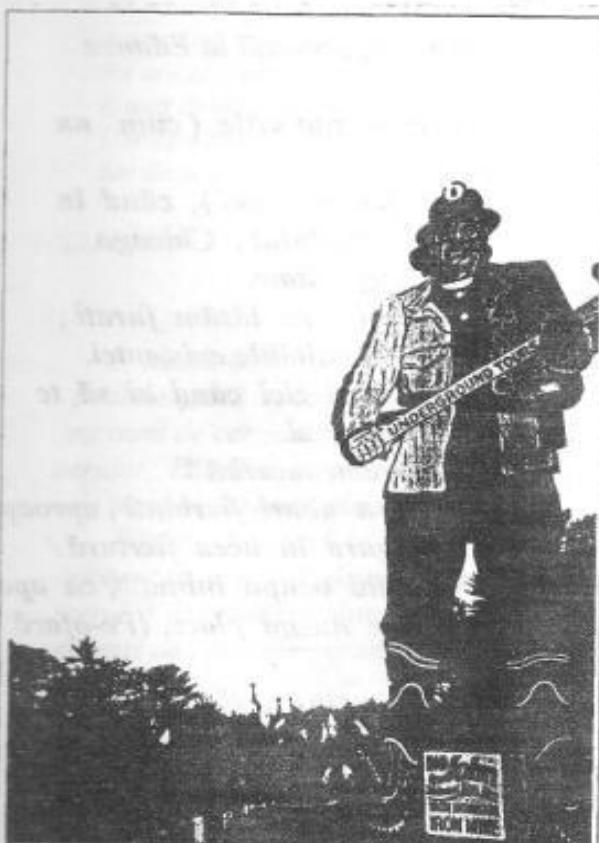

Iron Mountain este cea mai mare mină de fier din America .

Minereul de bună calitate , are un continut de 70% fier . Zăcământul a fost descoperit în 1870 și exploatat până în 1945 , cu o producție de câteva milioane m.c. pe an .

Galeriile minei se află la 100 de metri adâncime și pot fi vizitate de turisti , care sunt echipați cu pelerine , căști de protecție și transportați cu trenul de mină .

Cu bine , Otilia Alexa ,
New Baltimore , MICHIGAN

*"Joi seara, pe 25 februarie, la Muzeul de Istorie, o întâlnire aglomerată cu Ana Blandiana și Romulus Rusan. (...) Ce prezentă inoblială !
Vasile Baghiu era tulburat de prezența Blandianei."*

(Aurel Dumitrascu - fragment dintr-o scrisoare)

RÂTÂCIRILE DOAMNEI BOVARY

de Vasile Baghiu

Poet nemtean, Vasile Baghiu este una dintre cele mai interesante voci ale poeziei tinere.

Născut la 5 decembrie, 1965 la Mastacă, Neamț, debutează în revista "Ateneu" la 17 ani.

Adevăratul debut s-a produs însă în "Amfiteatrul", în 1986.

A publicat în cele mai importante reviste literare din tărî și a primit numeroase premii.

Prima apariție editorială : "Gustul înstrăinării", în 1995, în urma concursului "Aurel Dumitrascu".

"Râtâcirile doamnei Bovary" este o carte cu un titlu foarte frumos, apărută la Editura Eminescu (1996) în condiții grafice excelente.

Volumul începe într-un ton optimist: "Vezi primăvara nouă cum rupe hamurile (cum nu poate să-i stea nimeni în cale), cum pleznește ea moartea peste gură" ...

O fiindă ubicuă, poetul ne poartă când la Los Angeles (Great Horton Hotel), când în Honolulu "cu papagali laolaltă", când la Cordoba, Milano, Prundul Bârgăului, Chicago..., într-un periplu care nici pe el, nici pe noi, nu ne poate salva de singurătate.

Dacă ne gândim la ce spunea Flaubert: "Madame Bovary, c'est moi", ne lăsăm furati, purtati de aceste "râtâciri" care măcar imaginar ne îndepărtează de vacuitățile existenței.

Pentru că Vasile Baghiu scrie o poezie existentială: "Si ce-ai să mai zici când ai să te trezesti bâtrân / Si ai să vezi că ti s-a dus dracului toată viața?", spune el.

O tristete bine mascată irumpe în cîte un poem, ca în "Era o vreme acerbă".

"Mama se uita pe furis la mine asezându-mi mâncarea dinainte / cu aburi fierbinti, aproape să mă pierd / în amintiri și regrete de-a valma, / odată am lăsat lingura în acea fiertură / și brusc am ieșit cotropit de plâns / și ea a înțeles străinătatea care-mi ocupa inima", ca apoi să nege totul într-un vers ca: "degeaba mă iubeste moartea dacă mie nu-mi place. (Pe-afară zboară un fel de păsări)".

Poemele sunt atât de bine alese, încât dau o unitate de excepție volumului.

Iolanda Lupescu

COGITO, ERGO SUM !

Până când ?

De pe Lună, Pământul se vede frumos, dominat de culorile verde și albastru, calm, asemenea unui înger al Universului, căruia nu îndrăznesti să-i faci vreun râu deoarece privirea lui este prea blândă.

Si când cobori, vezi frumusete neasemuite, privelisti uimitoare, dar la un moment dat, îți dai seama că, pe zi ce trece, te simti în nesigurantă.

Liniștea cutremurătoare de odinioară se preface într-un infern.

De ce plânset nevinovat de copil ?
De ce bombe și masini capcană ?
De ce oameni fără adăpost ?
De ce războaie între frați ?
De ce oameni sfârtecati ?
De ce "Furtună în desert" sau de ce Bosnia ,
de ce Cecenia ?
Până când , oameni buni , până când ?

Tudosia Mămăela, cls .a VIII-a A

NEVOIA DE SINGURĂTATE

Mi-am răscolit trecutul și m-am speriat văzând căt de singură fusesem. N-aveam nevoie de prieteni , de nimic . Acum sunt ca o ultimă frunză a unui copac ,care se luptă cu trecerea timpului , cu oamenii . Se luptă cu ea însăși . Nu are nevoie de nimic, dar îl lipseste totul . E atât de singură , încât își plânge singurătatea. Singurătatea de care are atâtă nevoie și nu si-o regăseste . Dar continuă să spere că o dată și o dată o va afla și va fi numai a ei . Iar dacă o veti întâlni și voi , ajutati-o ! Stergeti-i lacrimile fierbinti și primiti-o alături de voi .

Nituc Magda, cls. a X-a C

O ZI DE VARĂ

E marti, o zi nu prea călduroasă de vară . De dimineată cerul a fost căptusit cu nori groși ce-si lăsau poalele până spre pământ . Apoi , pătura groasă a norilor s-a subtitat tot mai mult , apărând din loc în loc portiuni de cer senin . Soarele își trimitea îndrăznet razele-i nu prea strălucitoare prin perdeaua dantelată a cerului . Parcă se juca de-a ascunselea . Speram să se lumineze tot mai mult când deodată cerul s-a întunecat și a început să cadă ploaia ca făina la cernut .

Răzlet , din când în când , s-au auzit câteva tunete răgusite . Ploaia a încetat . Si din pământul reavân au început să se ridice ghemotoace de aburi ce îngrosau plăpuma cenusie a cerului . Vremea s-a linistit și din nou cerul și -a îmbrăcat haină dantelată , iar întreaga natură părea veselă și intinerită . De peste tot se auzeau ciripiș de păsărele , cronicătul corbilor , iar pe sărmalele de telegraf stoluri de rândunele completeau spectacolul cu ciripiș melodicioase .

Spre seară , întreaga natură a amutit astepțând să se aprindă luminile în uriasul policandru al cerului .

Hălăciugă Narcis-Gabriel, cls.a III-a ,Scoala Părâul Cârjei

POESIS

ÎNTOARCERE

*Ti-am întors spatele și-am plecat.
Crede-mă, că nu mi-a fost usor.
Întoarcerile dor. Stiai asta?
Dacă stiai, îmi iertai plecarea neasteptată.
Căci răsărise soarele, și mă chema la el.
Aveam de făcut o cale lungă.*

DESTEPTARE

*Existai doar într-un pahar cu apă
Rădeai de mine când mă vedea
Plângând la marginea prăpastiei.
Acum nu mai ai glas.
Ti-a pierit, odată cu ultima bătaie
de aripi a visului.*

PĂGÂNĂ

*Răstignită pe podul palmei
Te privesc.
Nu semeni cu Mesi
Să nu-mi placi.
E atâtă liniste...
Ia-ti crucea și vino la mine.
Vreau să-ti iau păcatul asupră-mi, să te salvez
Să fiu eu păgână?*

NITUC MAGDA , cls. a XI-a C

NELINISTI NOI

*Vechea biserică de lemn
orizontul ca o flacără stinsă în casa soarelui
nu vă mai este frică
de propria umbră strivită în picioare
sabotii întunericului privesc curcubeu
ce stiu să plângă nelinisti noi
pe fetele voastre otrăvite mă retrag
existenta umană imi coboară în priviri.*

Avi

ÎNTREBARE

*Firicel de iarbă mic,
Spune-mi tot ce stii!
Despre vară, despre frig,
Despre fluturi, buburuze
Si-alte mici vietuitoare
Care zboară prin câmpii.
Despre păsărele mici,
Gândacii și furnici.
I-ai privit de-atâtea ori,
Spune-mi tot, te rog!
Si mai spune-mi,
De esti bun,
Cum e-acolo jos
Pe pământ la voi ?
Ti-as da luna de pe cer,
Ti-as da multe flori,
Să-mi răspunzi numai cinstit,
Te rog frumos !*

ANDREEA CRISTIAN cls a IV-a

LUMEA TA

*Îmi place să mă joc,
Să răd și să iubesc,
Îmi place să vorbesc,
Să cânt și să privesc,
Dar cel mai mult
As vrea să povestesc
De lumea mea,
De lumea ta,
În care mii de jucării
Devin actori, iar tu
Te simți navigator
Si marea e copilăria ta.*

POPESCU GABRIELA cls. a III-a Mădei

COPILUL CARE BÂTEA CÂMPIII

de CLAUDE ROY

*Îmi vei copia de două sute de ori verbul
Nu ascult. Bat câmpii.
Eu bat câmpii, tu bati câmpii.
El bate câmpii cu un baston.
Câmpia? De ce să o bat?
Nu mi-a făcut niciodată nimic.
Câmpia este singura mea prietenă.
Casc ochii la stele, alerg.
Niciodată nu trebuie să bati câmpii.
Ai putea să distrugi vreun cuib cu ouă
Ai putea zdobi un stânjenel, un fir deiarbă
Ai putea crăpa cristalul apei.
Nu voi asculta lectia.
Nu voi bate câmpii*

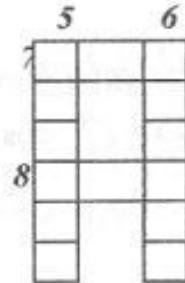
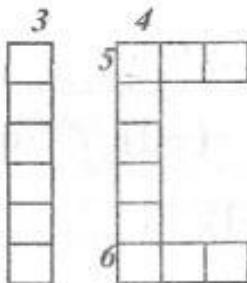
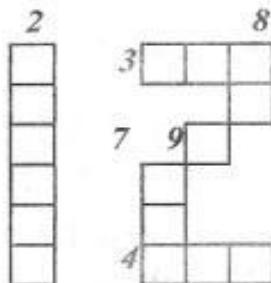
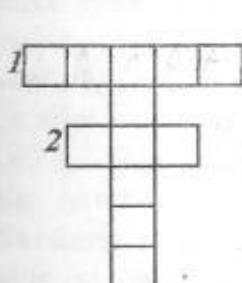
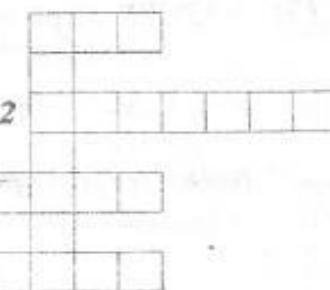
Traducere : NEVOIE PAULA cls.a VI-a

O ALTĂ FĂTĂ A FIZICII

REBUS "SURPRIZĂ"

ORIZONTAL:

- Se izbreste de târm.
- Mărime fizică ce ia valori mari în sezonul estival.
- Aici urcă vara ciobanii oilor.
- Tot vara se merge și la...

ORIZONTAL

- Sursă de lumină în laboratorul de optică (...de proiecție).
- Unitate de măsură pentru timp.
- Substanță gazoasă vitală.
- Resort.
- Ocupat în spațiu de orice corp.
- Închide o sticlă sau alt recipient.
- Cui bont.
- Miezul acțiunii.
- Oxigen.

VERTICAL

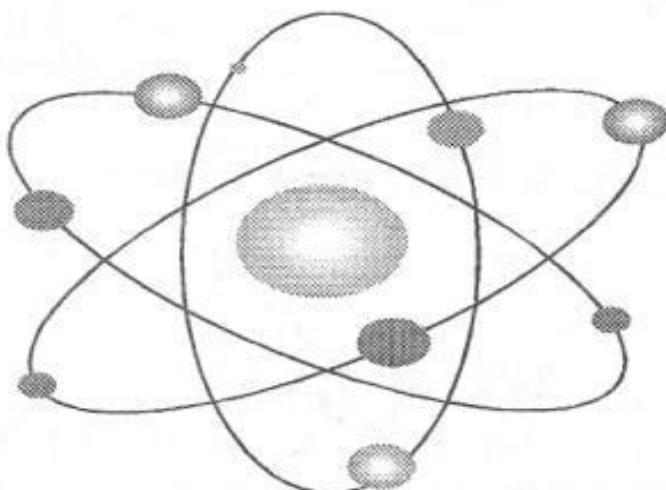
- Proprietate măsurabilă.
- Titlul rebusului și obiect de studiu.
- Studiază compozitia substanelor și proprietățile lor.
- Substanță care curge.
- Unitate în S.I. pentru forță.
- Trecerea din solid în lichid.
- Ocupă 2/3 din suprafața Pământului.
- Nota 2 la muzică!

CATRENE CU "PIETRE"

A iadului piatră este
De-a ajuns și de poveste.
Pielea, hârtia înnegreste,
Dar în laborator ne foloseste.

Din el se obtine un produs util
Pe care și-n construcții-l folosim..
În pesteri el formează stalactite
Si chiar la tablă scrisul ne permite.

Albastră e ca cerul senin
Si datorită ei via ne dă vin
Chiar dacă chimic e o sare

elevi : Farcas Daniela, Spătărescu Mihaela,
Nitu Magda, Ursu Elena,
îndrumatî de prof. Olga Teodorescu

AH!...MATEMATICA...

*Clasa a VIII-a

Fie $P(x)$ un polinom cu coeficienti reali care indeplineste conditiile:

a) $P(x)$ împărtit la $(x-3)$ dă restul (-2)

b) $(x-\frac{1}{2}) \cdot P(x+1) + (\frac{3}{2}x-1) \cdot P(x-\frac{3}{2}) = 3$

Să se determine restul împărțirii polinomului $P(x)$ prin $2x^2 - 7x + 3$

*Clasa a IX-a

Să se rezolve ecuația: $x^2 - 6(x+5) \cdot \sqrt{2x+1} + 28x + 34 = 0$

*Clasa a X-a

Să se demonstreze egalitățile:

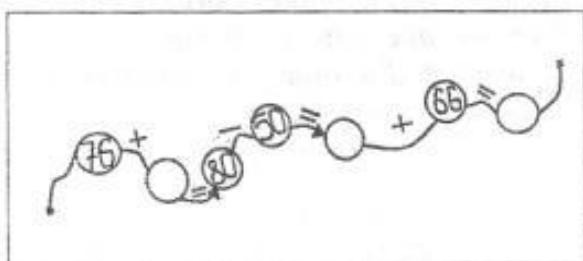
a) $C_n^0 - C_n^1 \cdot \cos a + C_n^2 \cdot \cos 2a + \dots + (-1)^n \cdot C_n^n \cdot \cos na = 2^n \cdot \sin^n \frac{a}{2} \cos^n \frac{\pi - a}{2}$

b) $C_n^0 \cdot \sin a - C_n^1 \cdot \sin 2a + \dots + (-1)^{n+1} \cdot C_n^n \cdot \sin na = 2^n \cdot \sin^n \frac{a}{2} \sin^n \frac{\pi - a}{2}$

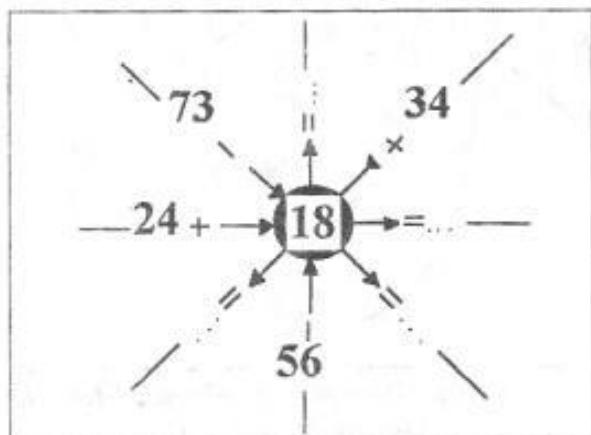
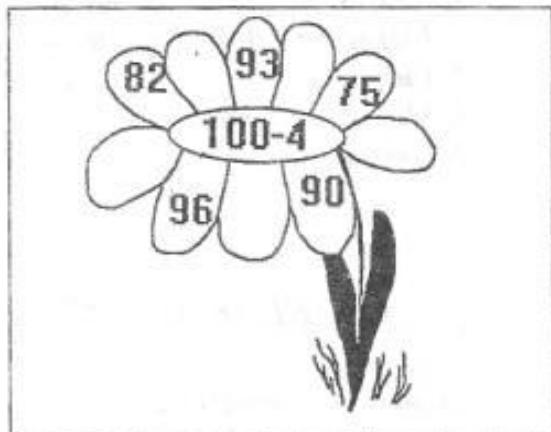
Probleme propuse de prof. Ion Andronic

...PENTRU CEI MICI !!!

Calculati:

Aflati rezultatul corect :

← Calculati în sensul arătat de săgeti:

probleme propuse de inv. Gladiola Bondar

COMUNIC, DECI EXIST

Un simplu anunt publicitar a dat avânt imaginatiei unor tineri profesori si asa s-a alcătuit un dosar adresat Fundatiei Soros. Aceasta lansase proiectul "Sanse Egale-LOGO", de finantare a unor laboratoare de informatică în mediul rural.

Din circa 280 de dosare ce au trecut prin numeroase filtre, au râmas 6 printre care si cel de la Borca. Proiectul s-a materializat în dotarea cu o retea de calculatoare menită să faciliteze accesul spre instuire si informatie a elevilor din scoala noastră.

Ce stim despre Fundatia Soros?

Ea a fost initiată de

GEORGE SOROS, cetătean american, multimiliardar, pentru sprijinirea persoanelor si institutiilor, în vederea creării unei societăți deschise în permanentă dezvoltare.

Fundatia Soros pentru o Societate Deschisă este o organizatie românească sprijinită de biroul central din New York si finantată de George Soros.

În atingerea scopului final (societate deschisă) prioritate au sistemul educational, presa si societatea civilă.

"Este o călătorie spre soare-râsare, având constiintă că o societate ideală nu există. Nu putem ajunge la soare, dar putem să mergem din intuneric către lumină.

Patru tinere cadre didactice din comuna noastră - Manuela Mujdei, Milica Mujdei, Alina Iftimut si ing. Ileana Gavrilut au fost prezente în perioada 24-27 mai la Colocviul National "LOGO-JOC- COMUNICARE", organizat de Inspectoratul Scolar Vrancea si Fundatia Soros .

Programul, deosebit de interesant a cuprins :

-lectii demonstrative , în limbaj LOGO, cu elevii claselor primare;

-demonstratii de full acces la Internet ;

-expunerea unor proiecte E-mail ale elevilor din Focsani ;

-excursie prin Tara Vrancei cu vizitarea laboratoarelor de informatică din Odobesti si Vidra.

Colocviul s-a constituit într-un îndemn pentru introducerea limbajului LOGO în scolile primare din Borca .

În perioada 31 martie-5 aprilie 1996, două cadre didactice din scoala noastră , ing. Liliana Chirilă si Ileana Gavrilut au fost invitate la cel de-al 2-lea Colocviu LOGO , alături de alte 120 de cadre didactice din toate judetele tării .

Activitatea s-a desfăsurat sub genericul "LOGO- un mediu de învățare în sprijinul reformei " si a cuprins mai multe sectiuni :

- LOGO de la grădiniță la liceu ;

- capcanele limbii române si calculatorul ;

- LOGO si matematica ;

- LOGO -o sansă pentru reforma învățământului .

În final , participantii au adoptat Apelul pentru LOGO care este un îndemn pentru initierea si utilizarea acestui limbaj în toate ciclurile de învățământ .

Între 16-26 iunie 1996 a avut loc în județul Vrancea, la Gâlăciuc, tabăra de informatică a elevilor de liceu. Județul Neamt a fost reprezentat de elevul Cătălin Tutuianu, din clasa a XII-a A. El a optat pentru sectiunea Informatică si Jurnalistică, participând la cursuri de Page WEB pentru a putea comunica prin Internet, tehnoredactând revista taberei in programul numit Aldus Page Maker 5.0.

Elefantii si noi

Elefantii au o adevarata viata de familie, apropiata de cea a oamenilor.

Nu numai mama este cea care se ocupă de micut ci și mătușile, surorile, bunicile și tinerele.

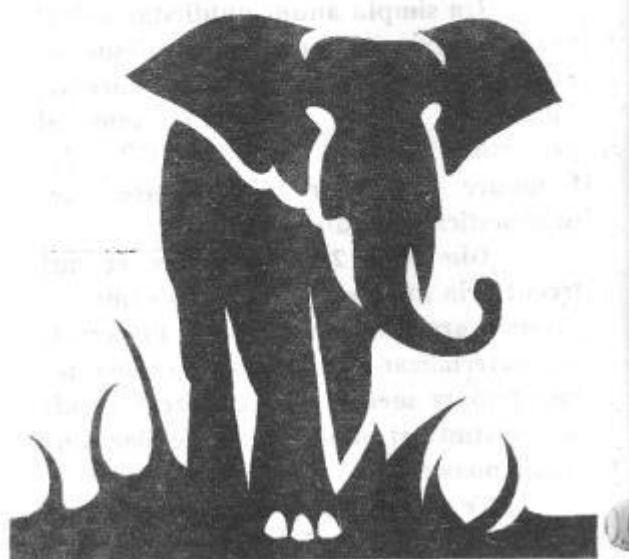
SINGURA FORTĂ ADEVĂRATĂ ESTE FAMILIA

O femeie naște un singur pui, la fiecare 4 ani, ceea ce este foarte puțin. Cu toate acestea numărul lor crește cu 5% pe an, atunci când nu sunt vânati. Aceasta pentru că puții sunt protejați de către familie. La naștere, puiul de elefant, cântăreste 100 de kg și măsoară aproximativ 90 cm înălțime. Chiar și pentru o mamă care cântăreste între 2 și 3 tone, este un bebelus mare. Peste 18 minute, micutul va sta în picioare și peste o oră va face cătiva pași.

Puiul de elefant suge cu gura. El nu stie încă să-si folosească trompa. O suge pentru a adormi, asa cum un bebelus își suge degetelul. Este foarte încurcat de această "teavă" care se răsucescă ca un vierme. Începe să o folosească corect pe la trei luni și descooperă încetul cu încetul posibilitatile nemaiîntâlnite ale acestei "unelte puternice ca un buldozer și îndemnătice ca o mâna".

UN GEST STRANIU

Elefantii își îngroapă uneori morții. Este acul cel mai misterios din lumea animală. Iată ce povesteste Pierre Pfeffer, un om de știință, bun cunoșător al vietii elefantilor. "O băiată mamă a încercat în zadar să ridice corpul ficei sale, rănite mortal de braconieri. Atunci, ea a acoperit corpul cu pământ și cu crengi, apoi, însotită de alte femele din grup a vegheat cadavrul toată noaptea."

"ANIMALE UMANE"

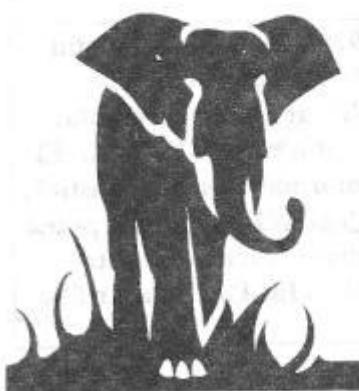
Acelasi Pierre Pfeffer povesteste întâlnirea dintre o mamă și fiul ei. Tânărul părăsise grupul la vîrstă de 7-8 ani (asa cum obisnuiesc tinerii masculi, înainte de a atinge maturitatea sexuală).

"Au început un adevărat concert de strigăte de bucurie. Pentru prima și ultima dată am văzut elefanti sărutându-se pe gură. Era foarte nostim căci colții îi jenau."

Elefantul a fost întotdeauna atras de om. Dar comportarea lui atentă, aproape amicală se poate schimba în regiunile în care elefanții sunt persecuți. Fiind animale inteligente, ei au înțeles că cea mai bună apărare este atacul. Pentru a vă intimida și alunga ei strigă, bat din urechi, aruncă praf.

Elefantul se servește de extraordinara sa intelligentă pentru a supraviețui. De îndată ce este vânat el își mută teritoriul, regiunea și își schimbă modul de viață: se ascunde, devine nocturn. Intelligentă l-a ajutat să supraviețuiască masacerelor săvârsite de om. Alte animale, ca de exemplu rinocerii, au fost exterminate.

Traducere și adaptare din "PHOSPHORE"

Borca - Nyons

De la Liceul "Roumanille" din Nyons, profesoara Christiane Gras, conducătoarea Clubului "Roumanie" ne relatează un interesant experiment, ce se desfășoară de doi ani, privind introducerea cinematografului ca disciplină de studiu și bacalaureat. Profesorul de limba franceză propune elevilor trei filme, câte unul pe trimestru. Clasele se deplasează în oraș pentru vizionarea filmului, apoi acesta este discutat în clasă, în ore special afectate.

Se pare că, în afara lecturii, unul din obiectivele importante ale orei de limba franceză va fi studierea unei opere cinematografice. În acest sens, profesorul trebuie să-si largescă competența, pentru a putea analiza în clasă câteva aspecte majore ale filmului.

Importanța imaginii în viața occidentală de astăzi justifică această evoluție a învățământului, care trebuie să formeze spiritul critic al viitorului cetățean, foarte solicitat de tot felul de imagini ce-i sunt, din păcate, mai accesibile decât texte.

Recorduri din cinema

Filmul în care se sărută cel mai mult:

În filmul DON JUAN, un film american din 1927, eroul principal distribuie 127 de săruturi celor două partenere ale sale. Record neegalat până astăzi... Cel mai lung sărut din istoria cinematografiei a durat 3 minute și 5 secunde. El a fost dat în 1940, de către actrita Jane Wiman, prima sotie a președintelui Ronald Reagan.

Filmul care a bătut recordul intrărilor:

De la realizarea, sa în 1939, celebrul film american, PE ARIPILE VÂNTULUI, adaptat după romanul cu același nume a scriitoarei Margaret Mitchell, a fost vizionat pe ecranele din toată lumea de către 120 de milioane de persoane.

Cel mai parfumat film este Polyester, un film american din 1981. Intrând în sală, spectatorii primeau un carton cu niste căsuțe numerotate de la 1 la 10. Când un număr apărea pe ecran, ei zgâriau cartonasul în locul în care vroiau, pentru a degaja un miros : de parfum, de inghetetă de vanilie, de sosete murdare, de pubelă, etc.

Tara în care se produc cele mai multe filme este de 20 de ani, INDIA cu aproape 1000 de filme în 1990 și nu Statele Unite ale Americii, Hollywood-ul situându-se pe locul doi cu 358 de filme, urmată de Franța cu 146 filme!

The longest and the meaningless movie in the world (în traducere **Cel mai lung și cel mai neînsemnat film din lume**) produs în 1970 în Marea Britanie, necesită 2 zile pentru a putea fi vizionat în întregime. Din fericire, el nu a fost comercializat în versiunea originală.

Rambo III, filmul american ce îl are ca erou principal pe Sylvester Stallone produs în 1988 era catalogat ca fiind cel mai scump produs cinematografic, el costând 70 de milioane \$, însă a fost detronat după 1990 de **Terminator II** (cu Arnold Schwarzenegger) care a costat 100 milioane \$, iar din 1995, suprematia a fost cucerită de **Waterworld** avându-l ca protagonist pe Kevin Costner, peliculă ce a avut nevoie pentru a fi realizată de 170 de milioane \$.

Filmul cel mai recompensat a fost "Ben Hur" (1959) ce a primit 11 Oscar-uri, apoi a urmat "Pe aripile vântului" (1939) cu 10 premii Oscar și "Lista lui Schindler" (1995), cu 7 statuete.

*Traducere din revista "OKAPI",
Ileana Afloarei, clasa a XI-a B*

GLUME

-Vă rog, cât costă "Dama cu camelii"?

-Trei mii.

-Dar fără camelii?

* * *

-Câinii se pot îmbolnăvi de astenie nervoasă?

-Da, sigur, dacă li se asigură condiții de viață.

* * *

-Care sunt cele două cuvinte pe care scolarii le pronunță cel mai des?

-Nu stiu.

-Bravo! Ai câștigat."

* * *

Un ziarist îl întreabă pe un celebru chirurg:

-La ce vârstă ati realizat prima d-voastră operatie?

-La 5 ani. Îmi amintesc foarte bine, era o adunare.

* * *

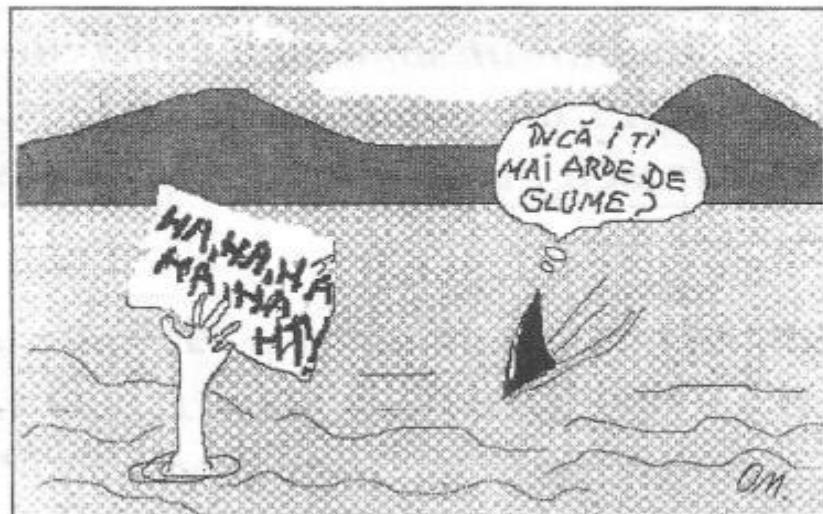
Un ziarist discută cu un mare scriitor:

-Am citit unul din romanele d-voastră.

-Ah, da! Care era? Ultimul?

-Sper!

Traducere din "Okapi"

- Imbecilule! Ai 12 ani și abia stii să numeri până la 10. Ce vei face mai târziu?

-Voi fi arbitru de box!"

* * *

Indiscretii

-Spune-mi sincer, mă crezi prost?

-Nu, dar oamenii se mai si înseală.

* * *

-Abia s-a deschis scoala si ai si început să întârzii! De ce nu vrei să vii la timp?

Ce te împiedică?

-Rochia, doamna profesoară!

* * *

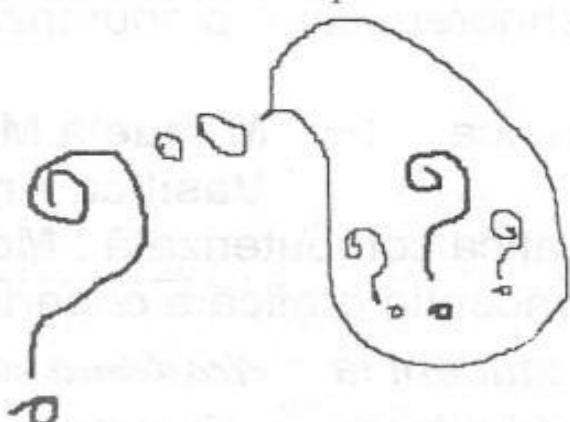
Profesorul - Câte continente sunt?

Elevul - Cinci!...

Profesorul - Numără-mi-le!

Elevul - ... 1,2,3,4,5!!!

* * *

Multumim doamnei Dora Stănescu pentru amabilitatea de a ne fi trimis o parte din corespondenta lui Aurel Dumitrascu , adresată lui Nichita Stănescu.

Adresăm de asemenea multumiri sponsorilor acestui număr, Societatea Comercială "Combis" S.R.L., prin persoana domnului inginer Mihai Stăcescu si Ocolului Silvic Borca, prin persoana domnului inginer Toader Cojocaru

Caseta tehnică

Manager general : *prof. Maria Lungu*

Colegiul director : *prof. Maria Afloarei*

prof. Petronela Caia

prof. Olga Teodorescu

prof. Mihaela Gondor

inv. Ana Bostan

*bibliotecari: Iolanda Lupescu,
Camelia Geană*

Colectivul de redactie : *Magda Nituc XI-C*

Ionica Mujdei XII-C

Ileana Afloarei XI-B

Bogdan Bancea XI-A

Tehnoredactare cmputerizată: *ing. Liliana Chirilă*

Cătălin Tutuianu XII-A

Grafica : *inv. Manuela Mujdei*

Vasilica Andries VIII-A

Grafica computerizată : *Monica Onu XII-A*

Conceptia grafică a copertei este realizată de Ovidiu Muraru, student la Academia de Arte Vizuale "Ion Andreeescu" din Cluj-Napoca, Facultatea de Arte Plastice.

